

[Undervisningsministeren.]

stærkt, at Forskolelærerinderne har faaet en saa fremtrædende Plads, som de har, og nu bebrejder det ærede Medlem mig altsaa, at de ikke har faaet en saa fremtrædende Plads, som de burde have. Men det er maaske Udtryk for, at netop dette Standpunkt, som ligger midt imellem, er det rigtige.

Det ærede Medlem sagde til sidst, at Venstre var villigt til Forhandling, men alting har sin Pris. Ja, Prisen for at naa et Resultat er, at Partiet Venstre viser den samme Forstaaelse, som vi allerede har vist af, at naar to Parter skal arbejde sammen, maa man gøre hinanden Indrømmelser.

Den ærede konservative Ordfører (S. Rasmussen) indledede med den Udtalelse, at der ikke var blevet levnet Landstinget lang Tid til at se paa dette betydningsfulde Lovforslag. Deri kan jeg være ganske enig. Paa den anden Side synes jeg dog, at vi alle maa være saa kendt med Formerne for Rigsdagsarbejdet, at vi ved, at naar et Forslag har været til Drøftelse i Rigsdagsgrupperne i 4 Aar, har de enkelte Landstingsmedlemmer ogsaa ved Lejlighed hørt et og andet om dette Forslag, selv om det ikke har været til Drøftelse her i Tinget. Jeg kunde godt tænke mig, at ogsaa det ærede Medlem ved Lejlighed har hørt om det Forslag, der er blevet drøftet i Folketinget, saaledes at det ikke nu virker ganske fremmed for ham. Derfor synes jeg ogsaa, det er forsvarligt — selv om jeg meget havde ønsket, at Forslaget var kommet herover paa et tidligere Tidspunkt — at søge det gennemført meget hurtigt. Men Behandlingen i Folketinget har trukket ud, væsentlig fordi jeg til det yderste har prøvet Mulighederne for at finde Samling om Forslaget, og dette, at jeg har vist meget Hensyn over for andre Synspunkter for at naa et Resultat, skulde dog ikke gerne gøre det umuligt at faa Forslaget ført igennem i denne Samling.

Jeg skal ellers ikke sige meget til, hvad der i øvrigt blev fremført af den ærede konservative Ordfører, idet det paa mange Omraader falder sammen med, hvad der blev sagt i Folketinget, dels med Hensyn til Timetallet for Købstadskole og for Landsbyskole, dels med Hensyn til Forholdet i det hele mellem Købstadskolen og Landsbyskolen, hvor meget Børnene hvert Sted faar ud af Undervisningen. Men over for de Resultater, den ærede Ordfører oplæste for at fastslaa Landsbyskolens Stilling over for Byskolen, maa jeg dog nødvendigvis gøre opmærksom paa, at ihvorvel

jeg er enig i, at Landsbyskolens Stilling dèr er særdeles gunstig, maa man dog ikke lægge Skjul paa, at de Børn, som er bedst bogligt begavede, er gaaet ud af Købstadens Folkeskole i 11—12 Aars Alderen og ikke er med til de paagældende Prøver. Derfor er Sammenligningen ikke helt rigtig. Den siger det, som jeg altid har ment, at Landsbyskolen med et langt mindre Timetal faar umaadelig meget ud af sin Undervisning, men den siger ikke, at Købstadskolen med de flere Timer, hvis den beholdt Børnene i hele Skoletiden, ikke kunde faa mere ud af Undervisningen.

Hvad Spørgsmaalet om det kirkelige Tilsyn angaar, har jeg i Folketinget gjort Rede for min Stilling i saa Henseende. Jeg kan stadig ikke forstaa, at man fra konservativ Side lægger saa megen Vægt paa at faa dette Spørgsmaal klaret som en Betingelse for at gaa med til denne Lov. Jeg underkender ingenlunde det Synspunkt, som det ærede Medlem og hans Parti er Talsmænd for i saa Henseende. Vi kan se forskelligt paa, hvor megen Vægt man bør lægge paa det kirkelige Tilsyn, men jeg forstaaer ikke det Standpunkt, at man siger som saa: Her er et Lovforslag, som vi i og for sig erkender der er meget godt i, og som vi i og for sig godt kunde tænke os at støtte, men vi støtter det kun paa det Vilkaar, at man samtidig ændrer en anden Lov. Det forstaaer jeg ikke, og jeg forstaaer heller ikke rigtigt Realiteten i Spørgsmaalet om Biskoppens Stilling, som man ogsaa lægger saa megen Vægt paa. Biskoppens Stilling i Sønderjylland er en anden efter den sønderjyske Tilsynslov end i det øvrige Land, og det vil ikke kunne ændres ved en almindelig Bestemmelse, der gav f. Eks. Biskoppen over Ribe Stift en vis Ret til i det gamle Land paa samme Maade som i de sønderjyske Landsdele at komme i Skolerne.

Den ærede konservative Ordfører berørte, at vi i Folketinget ikke havde været ængstelige for at stille Ændringsforslag for at kunne opnaa et Resultat. Det kan jeg godt give ham Ret i. Det er jo ikke til hvert Lovforslag, der bliver stillet nogle og firs Ændringsforslag, som der blev stillet i Folketinget til dette Lovforslag; men det er dog maaske ogsaa et Bevis paa, at vi har gjort os store Anstrengelser for at forene forskellige Synspunkter. Og disse Ændringsforslag er fremgaaet af Forhandlinger mellem Partierne i Udvalget, og de opfylder, i hvert Tilfælde for de allerflestes Vedkommende, Det konservative Folkepartis Ønsker, da Partiet jo stemte for de fleste Æn-